

Vec C-45/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

24. január 2019

Vnútroštátny súd:

Juzgado Contencioso Administrativo A Coruña

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

12. december 2018

Žalobkyňa:

Compañía de Tranvías de La Coruña, S.A.

Žalovaný:

Ayuntamiento de A Coruña

Predmet konania vo veci samej

Žalobkyňa napáda, na jednej strane rozhodnutie Ayuntamiento de A Coruña (mesto A Coruña, Španielsko) z 30. novembra 2016 o uložení povinnosti žalobkyni pokračovať v koncesnej zmluve o jednotnej sieti mestskej hromadnej osobnej dopravy v centre mesta A Coruña až do maximálnej doby dvoch rokov v súlade s článkom 5 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 z 23. októbra 2007 o službách vo verejnom záujme v železničnej a cestnej osobnej doprave (Ú. v. EÚ L 315, 2007, s. 1; ďalej len „nariadenie 1370/2007“), a o predložení žiadosti žalobkyne Európskej komisii na účely konzultácie týkajúceho sa uplatniteľnosti výnimky uvedenej v článku 8 ods. 3 tohto nariadenia s cieľom určiť možnosť predĺženia doby trvania koncesie až do uplynutia lehoty stanovenej v zmluve, a na druhej strane rozhodnutie žalovaného z 2. júna 2017 o zamietnutí správneho odvolania podaného žalobkyňou proti uvedenému rozhodnutiu z 30. novembra 2016.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Predmetom návrhu na začatie prejudiciálneho konania je výklad začiatku plynutia lehoty 30 rokov, ktorú stanovuje článok 8 ods. 3 druhý pododsek nariadenia 1370/2007. Účastníci konania sa zhodujú v tom, že uvedený článok je uplatniteľný na spornú koncesnú zmluvu v prejednávanej veci, keďže ide o zmluvu o službách vo verejnom záujme zadánú pred 26. júlom 2000 na základe iného postupu, ako je postup spravodlivej verejnej súťaže [článok 8 ods. 3 prvý pododsek písm. b) nariadenia 1370/2007].

Právnym základom je článok 267 ZFEÚ.

Prejudiciálna otázka

„Maximálna lehota 30 rokov trvania uvedených zmlúv stanovená v článku 8 ods. 3 písm. b) nariadenia (ES) č. 1370/2007 sa začína počítať: a) v okamihu zadania zmluvy alebo uzatvorenia zmluvy, b) v okamihu nadobudnutia účinnosti tohto ustanovenia, c) v deň nasledujúci po uplynutí prechodného obdobia podľa článku 8 ods. 2 uvedeného nariadenia (3. december 2019), alebo d) v akýkoľvek iný deň, ktorý je podľa názoru Súdneho dvora Európskej únie relevantný?“

Uvedené ustanovenia práva Únie

Článok 8 ods. 3 nariadenia 1370/2007.

Vnútroštátny súd sa domnieva, že na účely, ktoré by mohli vyplývať zo zmeny zmluvy počas jej plnenia, môže byť nutné preskúmať článok 81 smernice

2014/24/EÚ a článok 90 smernice 2014/25/EÚ, ktoré, hoci nie sú priamo uplatniteľné, stanovujú doktrínu Súdneho dvora o účinkoch uvedených zmien.

Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva

Real Decreto Legislativo 3/2011 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Contratos del Sector Público (kráľovský legislatívny dekrét 3/2011, ktorým sa schvaľuje konsolidované znenie zákona o verejnom obstarávaní) zo 14. novembra 2011 (článok 224 ods. 1).

Real Decreto 1098/2001 por el que se aprueba el Reglamento general de la Ley de Contratos de las Administraciones Públicas (kráľovský dekrét 1098/2001, ktorým sa schvaľuje všeobecné nariadenie, ktorým sa vykonáva zákon o verejnom obstarávaní) z 12. októbra 2001 (článok 109).

Código Civil (Občiansky zákonník) (články 4 a 1939).

Ley 40/2015 de Régimen Jurídico del Sector Público (zákon č. 40/2015 o právnom režime verejného sektora) z 1. októbra 2015 (článok 32 ods. 3).

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 Mestská rada mesta A Coruña schválila 1. decembra 1986 uzatvorenie dohody so spoločnosťou COMPANÍA DE TRANVIAS DE LA CORUÑA o zjednotení všetkých liniek mestskej dopravy, ktorých bola žalobkyňa majiteľkou, v rámci jednej koncesie. Zmluva o koncesii jednotnej siete mestskej hromadnej osobnej dopravy v centre mesta A Coruña bola 6. februára 1987 podpísaná žalobkyňou a žalovaným, a 15. mája 1987 bola notársky overená. V zmluve sa ako jediný dátum ukončenia poskytovania všetkých služieb stanovil 31. december 2024. Tie isté zmluvné strany podpísali 5. júla 1996 zmluvu, na základe ktorej sa do predchádzajúcej dohody zahrnila nová dodatočná služba hromadnej dopravy električkou na nábreží s rovnakým dátumom ukončenia platnosti.
- 2 Žalovaný zaslal 18. októbra 2016 žalobkyňi oznámenie, v ktorom uviedol, že v súlade s nariadením 1370/2007 dôjde k zániku udelenej koncesie zo zákona po uplynutí 30 rokov platnosti od dátumu udelenia koncesie, pričom žalobkyňu predvolal na prejednanie veci v lehote pätnástich dní. Žalobkyňa predložila 2. novembra 2016 svoje pripomienky, v ktorých uviedla, že: a) nemôže dôjsť k zániku koncesie zo zákona, ale iba k vypovedaniu zmluvy, a b) na základe zásady právnej istoty a zásady rovnosti by sa lehota 30 rokov, ktorú stanovuje článok 8 nariadenia 1370/2007, nemala počítať od dátumu zadania zmluvy, ale od iného konkrétneho dátumu. Podľa názoru žalobkyne je týmto dátumom buď 3. december 2009, čo je dátum nadobudnutia účinnosti nariadenia, alebo 26. júl 2000, čo je objektívny dátum stanovený v článku 8 nariadenia. Subsidiárne žalobkyňa uvádza, že ak by sa vychádzalo z toho, že sa má lehota 30 rokov počítať od zadania zmluvy, zmena vykonaná v uvedenej zmluve v roku 1996

predstavuje nové zadanie zmluvy, takže platnosť zmluvy by trvala do roku 2026 (článok 8 ods. 3 posledný pododsek nariadenia 1370/2007).

- 3 Žalovaný vydal 30. novembra 2016 rozhodnutie o uložení povinnosti žalobkyni pokračovať v koncesii až do maximálnej doby dvoch rokov v súlade s článkom 5 ods. 5 nariadenia, a predložení návrhu žalobkyne Európskej komisii na účely konzultácie týkajúceho sa uplatniteľnosti výnimky uvedenej v článku 8 ods. 3 tohto nariadenia s cieľom určiť možnosť predĺženia doby trvania koncesie až do uplynutia lehoty stanovenej v zmluve. Žalobkyňa podala správne odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím z 2. júna 2017 zamietol.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 4 Žalobkyňa namieta nezákonnosť napadnutých rozhodnutí, pričom uvádza nasledujúce dôvody:
 - i) neplatnosť rozhodnutia kvôli nedodržaniu zákonom stanoveného postupu; žalobkyňa sa odvoláva na článok 224 kráľovského legislatívneho dekrétu 3/2011, ktorým sa schvaľuje konsolidované znenie zákona o verejnom obstarávaní a na článok 109 kráľovského dekrétu 1098/2001, ktorým sa schvaľuje všeobecné nariadenie, ktorým sa vykonáva zákon o verejnom obstarávaní, pričom uvádza, že žalovaný sa obmedzil na zaslanie oznámenia o predĺžení koncesie na dva roky a na svoj výklad nariadenia 1370/2007, a najmä článku 8;
 - ii) nesúhlas s výkladom nariadenia 1370/2007, a najmä jeho článku 8 ods. 3;
 - iii) žalobkyňa rovnako uvádza, že aj keby sa prijala téza, že správny výklad uvedeného článku 8 nariadenia 1370/2007 ukladá ukončenie koncesnej zmluvy po uplynutí tridsiatich rokov od jej uzatvorenia, táto lehota by neuplynula pred rokom 2024, keďže zmena vykonaná v roku 1994 bola podstatného charakteru a predstavuje nové zadanie zmluvy; v tejto súvislosti sa žalobkyňa odvoláva na článok 81 smernice 2014/24/EÚ a článok 90 smernice 2014/25/EÚ, pričom sa domnieva, že hoci nie sú uplatniteľné z dôvodu uprednostnenia nariadenia 1370/2007, ktorý je *lex specialis*, odrážajú judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa podstatnej zmeny koncesných zmlúv a ich účinkov;
 - iv) subsidiárne žalobkyňa uvádza, že ak by sa počítanie lehoty 30 rokov stanovenej v článku 8 nariadenia 1370/2007 začínalo od zadania zmluvy, konanie o predĺžení koncesnej zmluvy by sa malo začať z dôvodu neprimeraných právnych alebo hospodárskych dôsledkov, ktoré by spôsobilo jej ukončenie, po predchádzajúcom súhlase Komisie podľa článku 8 ods. 3 nariadenia 1370/2007.
- 5 Žalovaný uvádza, že napadnuté rozhodnutie je zákonné z nasledujúcich dôvodov:

- i) nedošlo k žiadnemu procesnému pochybeniu, keďže nejde o vypovedanie koncesnej zmluvy, ale o priame uplatnenie práva Únie, ktoré má v súlade s článkom 288 ZFEÚ prednosť pred akýmkoľvek ustanovením vnútroštátneho práva a ustanoveniami zmluvy, a v každom prípade bola žalobkyňa v rámci konania predvolaná na vypočutie;
 - ii) žalovaný v súvislosti s určením *dies a quo* pre výpočet lehoty 30 rokov stanovenej v článku 8 ods. 3 nariadenia 1370/2007 uvádza, že uvedená lehota sa musí počítať od zadania koncesnej zmluvy;
 - iii) žalovaný popiera, že judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa podstatnej zmeny zmlúv je uplatniteľná, keďže jej cieľom je zaručiť zásadu transparentnosti a zásadu rovnakého zaobchádzania s uchádzačmi, čím sa zabráňuje tomu, aby sa zmluva zmenila pri jej realizácii tak, že sa zmení predmetu a/alebo povinností zmluvných strán, a tým sa nesplnili očakávania skutočných alebo potenciálnych uchádzačov v čase predloženia ich ponúk a zadania zmlúv, pričom ide o situáciu, ktorá sa podľa žalovaného nielenže nezhoduje, ale je aj v rozpore s prejednávanou vecou;
 - iv) pokiaľ ide o uplatňovanie výnimky stanovenej v článku 8 ods. 3 nariadenia 1370/2007 žalovaný uvádza, že 17. apríla 2017 podal žiadosť Európskej komisii o konzultáciu, ale nie preto, aby požiadal o povolenie na predĺženie, na ktoré sa vzťahuje uvedená výnimka, ale s cieľom zistiť, aké by boli kritéria Komisie pre udelenie tohto povolenia. Žalovaný popiera, že existujú predpoklady na uplatnenie tejto výnimky, konkrétne hospodárske dôsledky uvedeného ukončenia koncesie, a uvádza, že vzhľadom na to, že ide o zánik zo zákona a právny predpis nestanovuje žiadnu náhradu škody, na koncesiu sa nevzťahuje článok 32 zákona č. 40/2015 o právnom režime verejného sektora z 1. októbra 2015. Žalovaný dodáva, že v každom prípade nie je potrebné preskúmať túto otázku, keďže žalobkyňa nepodala žiaden návrh na náhradu škody.
- 6 Pokiaľ ide o položenú prejudiciálnu otázku, žalobkyňa uvádza, že lehota 30 rokov stanovená v článku 8 ods. 3 nariadenia 1370/2007 sa má počítať od 3. decembra 2009, a odvoláva sa pritom na návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala 12. júna 2017 Consiglio di Stato (Taliansko), vo veci Autolinee Toscane SpA/Mobit Soc.cons.arl (C-[350]/17), na návrhy generálneho advokáta prednesené v tejto veci, spojenej s vecou C-351/17, na odpoveď na parlamentnú otázku E 6628/09, ktorá sa týka zlučiteľnosti návrhu zákona francúzskej vlády č. 1961 o veľkom Paríži s nariadením 1370/2007, a na rôzne úvahy týkajúce sa spätnej účinnosti nariadenia, vrátane možného dopadu na zásadu právnej istoty a zásadu legitímnej dôvery.
- 7 Žalovaný v tejto súvislosti uvádza, že lehota 30 rokov stanovená v článku 8 ods. 3 nariadenia 1370/2007 sa má počítať od dátumu zadania zmluvy, a odvoláva sa pritom na list zaslaný štátnou zamestnankyňou DG MOVE, pani Bárbarou Jankovekovou, mestu A Coruña, v ktorej sa uvádza, že uvedená lehota sa začína

počítať od zadania zmluvy. Rovnako sa odvoláva na odpoveď na parlamentnú otázku E 6628/09, ktorá sa týka zlučiteľnosti návrhu zákona francúzskej vlády č. 1961 o veľkom Paríži s nariadením (ES) č. 1370/2007, pričom výklad tejto odpovede je diametrálne odlišný od výkladu žalobkyne; na správu španielskeho Ministerio de Fomento (Ministerstvo infraštruktúry a dopravy) z 21. októbra 2008, v ktorom sa uvádza, že lehota 30 rokov sa vzťahuje na platnosť koncesie od jej udelenia a môže pokračovať až do zániku jej doby platnosti, nie však dlhšie ako 30 rokov, a na štúdiu katalánskeho úradu pre ochranu hospodárskej súťaže o hospodárskej súťaži v pravidelnej medzimestskej osobnej preprave po katalánskych cestách, ktorá vedie k rovnakému záveru.

Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 8 Vnútroštátny súd skúma dve možné výnimky, ktoré ho môžu oslobodiť od povinnosti podať návrh na začatie prejudiciálneho konania a konštatuje, že ani jedna z nich nenastala v prejednávanej veci.
- 9 V prvom rade, položená otázka sa nezhoduje s otázkou, ktorá už bola predmetom konania o prejudiciálnej otázke v podobnej veci. Jediný známym odkazom na prejudiciálnu otázku, ktorá sa týka článku 8 ods. 3 nariadenia 1370/2007, je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala 12. júna 2017 Consiglio di Stato (Taliansko), vo veci Autolinee Toscane SpA/Mobit Soc.cons.arl (C-351/17), o ktorom Súdny dvor ešte nerozhodol, hoci generálny advokát už predniesol svoje návrhy. V uvedenom návrhu však Consiglio di Stato zastáva názor, že lehota 30 rokov stanovená v článku 8 ods. 3 nariadenia začína plynúť od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, takže táto otázka nie je predmetom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, a predmet štvrtej položenej prejudiciálnej otázky sa zameriava len na účinky uvedeného skrátenia lehoty 30 rokov, a konkrétne na to, či účinkom samotného skrátenia doby platnosti koncesnej zmluvy na 30 rokov je náprava väd pôvodného porušenia ustanovení článku 5.
- 10 V druhom rade, znenie článku 8 ods. 3 nariadenia 1370/2007, pokiaľ ide o maximálnu dĺžku 30 rokov trvania koncesnej zmluvy, neumožňuje na základe uvedeného ustanovenia iba jediný výklad. Judikatúra Súdneho dvora stanovuje, že v rámci tzv. doktríny *acte clair* musí vnútroštátny súd posúdiť, či existujú odôvodnené pochybnosti o výklade práva Únie, a teda môže sa domnievať, že nie je potrebné položiť prejudiciálnu otázku v prípade, ak správne uplatnenie práva Únie je také jednoznačné, že neexistuje priestor na nijaké rozumné pochybnosti o jeho správnom výklade a uplatnení, ale len vtedy, ak vnútroštátny súd dospeje k záveru, že je to rovnako a nepochybne jednoznačné aj pre vnútroštátne súdy ostatných členských štátov a Súdny dvor (rozsudok zo 6. októbra 1982, 238/81, Sri CILFIT a Lanificio di Gavardo SpA c. Ministero della Sanità, a reštriktívnejší výklad tohto oslobodenia od povinnosti položiť prejudiciálnu otázku v rozsudku z 9. septembra 2015, C-160/14, Ferreira da Silva).

- 11 V prejednávanej veci vyplývajú pochybnosti v prvom rade zo samotného znenia článku 8 ods. 3 nariadenia, ktorý nikde nedefinuje, aký má byť dátum začiatku počítania maximálnej dĺžky trvania 30 rokov, takže do úvahy prichádzajú tri možnosti: i) maximálna dĺžka trvania 30 rokov zmluvy sa počíta od zadania zmluvy (maximálna spätná účinnosť), pričom ide o výklad, podľa ktorého by zmluvy zanikli po 30 rokoch od ich zadania, takže zmluvy uzatvorené pred 3. decembrom 1979 by zanikli nadobudnutím účinnosti nariadenia a uplynutím lehoty 30 rokov od tohto dátumu; ii) uvedená maximálna lehota 30 rokov sa počíta od nadobudnutia účinnosti nariadenia (minimálna spätná účinnosť); a iii) uvedená lehota sa počíta od 26. júla 2000 podľa ustanovenia písmena b) uvedeného článku 8 ods. 3.
- 12 Pochybnosti silnejú, keďže neexistuje jasná odpoveď samotnej Komisie na túto otázku, a to z dôvodu, že:
 - A) Oznámenie Komisie o výkladových usmerneniach týkajúcich sa nariadenia (ES) č. 1370/2007 neobsahuje nijaký odkaz na túto skutočnosť, a pokiaľ ide o článok 8 ods. 3, obmedzuje sa na výklad posledného pododseku písmena d);
 - B) pokiaľ ide o odpoveď na parlamentnú otázku E 6628/09, ktorá sa týka zlučiteľnosti návrhu zákona francúzskej vlády č. 1961 o veľkom Paríži s nariadením 1370/2007, keďže uvedený návrh zákona poskytol verejným spoločnostiam SNCF a RATP výhradné zmluvy na prevádzkovanie dopravných liniek autobusom, električkou a metrom, možno z toho vyvodiť, že sa uprednostňuje možnosť iii), to znamená, že uvedená lehota sa počíta od 26. júla 2000 podľa ustanovenia písmena b) článku 8 ods. 3. Odpoveď je však dosť nejednoznačná, keďže začína tvrdením, že uvedené vyhlásenie je vyjadrené všeobecne, pričom ho možno vykladať v tom zmysle, že dátum uplynutia poslednej zmluvy uzatvorenej pred 25. júlom 2000 nemôže byť neskorší než 25. júl 2030, ale všetky zmluvy, ktoré boli uzatvorené pred uvedeným dátumom a zadané bez postupu verejnej súťaže, nemôžu byť v platnosti aj po 30 rokoch od ich zadania;
 - C) list zaslaný štátnou zamestnankyňou DG MOVE, pani Bárbarou Jankovekovou, mestu A Coruña uvádza, že sporná lehota 30 rokov sa začína počítať od zadania zmluvy, hoci tento list, vzhľadom na jeho autorstvo, nemožno považovať za formálne stanovisko Komisie — nejde o list Komisie ani komisára —, a z rovnakých dôvodov ho nemožno považovať ani za autentický výklad Komisie, ani ho preto nemožno akceptovať ako výkladového usmernenie;
 - D) navyše, na otázku P 4849/17, o rozpore medzi týmto listom a odpoveďou Komisie na parlamentnú otázku E 6628/09, ktorú v Parlamente predložil 14. júla 2017 španielsky poslanec Európskeho parlamentu José Blanco, Komisia odpovedala 4. septembra 2017: „Otázka položená váženým pánom poslancom môže byť objasnená Súdnym dvorom v rámci konania o návrhu

na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato de Italia na Súdny dvor Európskej únie (C-350/17). Komisia očakáva výsledok tejto veci.“ Z tohto dôvodu možno konštatovať, že Komisia nemá v súčasnosti výkladové kritérium na prejudiciálnu otázku v prejednávanej veci.

- 13 Nakoniec, návrhy generálneho advokáta v uvedenej veci C-350/17 boli zverejnené nedávno a uvádzajú: „76. V dôsledku toho, ako to uviedol vnútroštátny súd, sa na zmluvu v prospech RATP vo Francúzsku vzťahuje článok 8 ods. 3 prvý pododsek písm. b) nariadenia č. 1370/2007. 77. Podľa článku 8 ods. 3 druhého pododseku tohto nariadenia uplatňovanie tohto typu zmlúv „môže pokračovať až do zániku ich doby platnosti, nie však dlhšie ako 30 rokov“. 78. Ako zdôraznili spoločnosť Mobit a Komisia, je poľutovaniahodné, že toto ustanovenie nešpecifikuje začiatok plynutia tridsaťročnej lehoty. Teoreticky prichádzajú do úvahy viaceré východiskové body, ako je dátum pôvodného návrhu nariadenia predloženého Komisiou (26. júla 2000), ako to navrhuje spoločnosť Mobit, dátum nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 1370/2007 (3. december 2009), deň nasledujúci po uplynutí prechodného obdobia podľa článku 8 ods. 2 tohto nariadenia (3. december 2019), dátum zadania príslušnej zmluvy alebo deň, keď vstúpila táto zmluva do platnosti. 79. Napriek tomu sa domnievam, že za východiskový bod pre túto tridsaťročnú lehotu by sa mal považovať dátum nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 1370/2007, a to z nasledujúcich dôvodov. Na jednej strane použitie dátumu týkajúceho sa príslušnej zmluvy neumožňuje uplatňovať jednotné riešenie na všetky zmluvy uvedené v článku 8 ods. 3 tohto nariadenia. Takáto situácia by vyvolala ťažkosti s uplatňovaním zo strany príslušných orgánov a právnu neistotu pre poskytovateľov pôsobiacich v odvetví dopravy. 80. Na druhej strane uvádzam, že toto ustanovenie sa vzťahuje na všetky zmluvy uzavreté pred 3. decembrom 2009, čo je dátum nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. V dôsledku toho si myslím, ako sa domnievali aj vnútroštátny súd a francúzska vláda, že tento dátum možno odôvodnene považovať aj za začiatok tridsaťročnej lehoty stanovenej v článku 8 ods. 3 druhom pododseku tohto nariadenia, pokiaľ ide o zmluvy uvedené v článku 8 ods. 3 prvom pododseku písm. b) a c) uvedeného nariadenia. 81. Podľa tohto výkladu relevantných ustanovení je teda potrebné vychádzať z toho, že táto tridsaťročná lehota uplynie 3. decembra 2039. 82. Svojou štvrtou prejudiciálnou otázkou sa tento súd pýta, či sa môže prechodný režim podľa článku 8 ods. 3 nariadenia č. 1370/2007 uplatňovať na zmluvu zadanú francúzskym štátom v prospech RATP bez ohľadu na skutočnosť, že platnosť tejto zmluvy sa skončí 31. decembra 2039, a teda po 3. decembri 2039, čo je dátum uplynutia tridsaťročnej lehoty. 83. V tejto súvislosti spoločnosť Mobit tvrdila, že zmluva zadaná v prospech RATP nie je z dôvodu jej trvania v súlade s vyššie uvedeným ustanovením. Toto stanovisko si však podľa mňa zamieňa podmienky uplatňovania a účinky tohto prechodného režimu. 84. Na jednej strane totiž zo znenia článku 8 ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1370/2007 vyplýva, že uvedený prechodný režim sa uplatňuje na všetky zmluvy, ktoré boli zadané pred 3. decembrom 2009, a to bez ohľadu na ich trvanie. Na druhej strane článok 8 ods. 3 druhý pododsek nespresňuje druhy zmlúv, na ktoré sa tento režim vzťahuje, ale účinky a trvanie uvedeného režimu. 85. Podľa tohto výkladu príslušných ustanovení sa prechodný režim podľa článku 8 ods. 3 nariadenia č. 1370/2007

nepochybne uplatňuje na zmluvu zadanú Francúzskou republikou v prospech RATP, a to bez ohľadu na skutočnosť, že platnosť tejto zmluvy uplynie 31. decembra 2039, ako to ostatne tvrdili Autolinee Toscane, RATP, región Toskánsko, francúzska a portugalská vláda, ako aj Komisia. Uvedená zmluva však spadá do tohto režimu len počas tridsaťročnej lehoty stanovenej pre zmluvy uvedené v článku 8 ods. 3 prvom pododseku písm. b) tohto nariadenia, ktorá uplynie 3. decembra 2039. 86. V dôsledku toho sa článok 5 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1370/2007 môže uplatniť na zmluvu v prospech RATP až od 4. decembra 2039. Relatívne dlhé trvanie tohto prechodného režimu možno pripísať najmä ťažkostiam pri dosiahnutí dohody o prijatí tohto nariadenia v Rade. 87. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prvú a štvrtú prejudiciálnu otázku nasledujúcim spôsobom. Článok 8 ods. 3 nariadenia č. 1370/2007 sa má vykladať v tom zmysle, že článok 5 ods. 2 a 3 tohto nariadenia sa počas tridsaťročnej lehoty, ktorá uplynie 3. decembra 2039, neuplatňuje na zmluvu uvedenú v článku 8 ods. 3 prvom pododseku písm. b) uvedeného nariadenia, a to bez ohľadu na skutočnosť, že platnosť tejto zmluvy sa skončí až po 3. decembri 2039.“

- 14 Vnútroštátny súd poznamenáva, že i) tieto návrhy generálneho advokáta potvrdzujú, že znenie článku 8 ods. 3 nariadenia 1370/2007 neukladá jediný výklad, pričom je možných aspoň teoreticky niekoľko možností, a ii) hoci návrhy generálneho advokáta predstavujú dôležitú pomoc pri rozhodnutiach Súdneho dvora Únie, ponúkajú len návod k tomu, aké by mohlo byť konečné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ bez toho, aby bolo pre toto rozhodnutie záväzné.
- 15 Vzhľadom na vyššie uvedené sa vnútroštátny súd domnieva, že v súlade s článkom 267 ZFEÚ musí byť Súdnemu dvoru Európskej únie položená nasledujúca prejudiciálna otázka:

„Maximálna lehota 30 rokov trvania uvedených zmlúv stanovená v článku 8 ods. 3 písm. b) nariadenia (ES) č. 1370/2007 sa začína počítať: a) v okamihu zadania zmluvy alebo uzatvorenia zmluvy, b) v okamihu nadobudnutia účinnosti tohto ustanovenia, c) v deň nasledujúci po uplynutí prechodného obdobia podľa článku 8 ods. 2 uvedeného nariadenia (3. december 2019), alebo d) v akýkoľvek iný deň, ktorý je podľa názoru Súdneho dvora Európskej únie relevantný?“